

Radio 4, MdR, NOS Jazzgeschiedenis 418. Count Basie and his Orchestra speelden van donderdag 1 t/m woensdag 14 januari 1953 in de naar Charlie Parker genoemde club op de hoek van Broadway en 52nd Street: Birdland, bijgenaamd 'The Jazz Corner of the World', Manhattan, NYC. NBC verzorgde met grote regelmaat radio-uitzendingen vanuit Birdland, in de laatste twee Basie-afleveringen voor zijn hoofdstuk in de periode 1948-1953, maakte ik daar een selectie uit. Het orkest: Reunald Jones, Wendell Culley, Paul Campbell en Joe Newman-trompet, Henry Coker, Benny Powell en Jimmy Wilkins-trombone, Marshall Royal en Ernie Wilkins-alt, Eddie 'Lockjaw' Davis en Paul Quinichette-tenor, Charlie Fowlkes-baritonsaxofoon. Count Basie-piano, Freddie Green-gitaar, Gene Ramey-bas, Gus Johnson-drums. Birdland, 1 januari 1953.

plaat 1 Count Basie a/h Orchestra: One o'clock jump (E.Durham,O.Page,B.Smit)
004/1-1/ 4:01 - Unique 0:53
Jazz 004 Preview (Paul Quinichette)
2:57

Het 'radio theme', "One o'clock jump" en van tenorsaxofonist Paul Quinichette "Preview" waarin hij zelf de solist was. Quinichette en voor hem trompettist Joe Newman met cup mute, horen we in een stuk van Neil Hefti: "Why not?"

zelfde Count Basie a/h Orchestra: Why not? (Neil Hefti)
004/1-3/3:18 - idem

"Why not?" van Neil Hefti. En nog een derde opname uit dat programma van 1 januari.

zelfde Count Basie a/h Orchestra: Jumpin' at the Woodside (Count Basie)
004/2-2/3:19 - idem

"Jumpin' at the Woodside", in 1938 ontstaan omdat bijna de hele Basie Band toen in het New Yorkse Woodside Hotel woonde, hier in 1953 gespeeld met de grote solist uit '38, tenorsaxofonist Lester Young. De trombonisten Benny Powell en ~~Jimmy Wilkins~~ ^{Jimmy Wilkins} speelde de bridges, tussenstukken, in de eerste 2 maal 32-maten. Gaan we naar 7 januari.

plaat 2 Count Basie a/h Orchestra: Basie Jones (Ernie Wilkins)
005/2-1/3:21 - Unique Jazz 005

"Basie Jones" van 2e altsaxofonist Ernie Wilkins, op de accoorden van "I've found a new baby", dat hoorde u na een stukje "One o'clock jump". Henry Coker-trombone, Paul Quinichette-tenor, en Marshall Royal-1e altsaxofoon, waren de solisten.

zelfde Count Basie a/h Orchestra: Ours alone (?)
005/2-2/3:25 - idem

"Ours alone"; de enige plaatversie van dit stuk, want weliswaar nam Roulette het in Stockholm twee keer op in 1962, maar de maatschappij bracht ze niet uit. Joe Newman was de trompetsoliste in "Ours alone", waarvan de maker onbekend is. Tenslotte een stuk dat in geschiedenis 416 te horen was in een studio-uitvoering en daarom nu aardig vergelijkingmateriaal oplevert met deze versie voor een enthousiast publiek. Het stuk is van Buster Harding, heette oorspronkelijk "Mr. Roberts' Roost". ~~en is een feature voor tenorsaxofonist Eddie 'Lockjaw' Davis. "Paradise squat".~~

zelfde Count Basie a/h Orchestra: Paradise squat (Buster Harding)
005/2-4/5:50 - idem

Jaws, dat is tenorsaxofonist Eddie Davis, 7 januari 1953 met Count Basie and his Orchestra in "Paradise squat" van Buster Harding - via NBC radio uit Birdland aan Broadway en 52nd, Manhattan, NYC. Het orkest: Reunald Jones, Wendell Culley, Paul Campbell en Joe Newman-trompet, Henry Coker, Benny Powell, Jimmy Wilkins-trombone, Marshall Royal, Ernie Wilkins-alt, Eddie 'Lockjaw' Davis, Paul Quinichette-tenor, Charlie Fowlkes-baritonsaxofoon. Count Basie-piano, Freddie Green-gitaar, Gene Ramey-bas, Gus Johnson-drums. Volgende keer nog een selectie uit 8, 13 en 14 januari in deel 419. Nummer 421 en volgend hoort u op een nieuwe tijd, want per zondag 1 januari 1989 verhuizen we naar 4 uur 's middags, wie weet tot 1 oktober '89. Dit was NOS Jazzgeschiedenis 418, Mdr.

NA 158446

27:06

0 0 0 0 0

opn 03.11.88